

האמנם „טכניקה“ קובעת גם פתרונות — וע"כ גם מהלכים — וע"כ גם מבנה-כוחות — אסטרטגיים? למבט-ראשון, בתקופתנו זו בה התחבורה (המטוס!) הפכה את החלום של „80 יום מסביב לכדור הארץ“ למציאות של שעות, שמספרן פחות מן הג"ל — בה כלי-הזין כה הרחיבו ממדי פגיעתם (הנשק האטומי, המימני!) ואת טוחי הפגיעה האפשריים (רקיטות, קליעים-מונחים!) — יתכן-ויתכן כי כך הוא הדבר. ואמנם, כאלו הנן כנראה גישתו ומסקנותיו של חיל האוויר האמריקאי (אשר, בין-השאר, הוא גם בשעה „א“ של „בירורים ודעות“ בענין „יסודו ודמותו של הכוח-הלוחם“ — ראה „מערכות“ חוב' ק"ג). ניתן לאמר כי תפיסתו בנויה על ההנחה כי מציאותם של אמצעי-פגיעה אדירים — תוצאתה הבלתי-נמנעת היא הפעלתם במישורין. אכן, נראה כי גורמי אדם — דהיינו, ההויה ותחויות של מאות-המליונים שבמעצמות האדירות ועל פני העולם כולו, המתבטאות בעובדות וגורמים פסיכולוגיים ופוליטיים — מוסיפים עדיין לפעול-את-פעולתם ולהשפיע-השפעתם גם בתקופה אטומית ועל-קולית זו. ומכאן — המעצורים הרבים, אשר אין לדעת כלל האם יפעלו תמיד, ובאיוז מידה, אך אין ספק במציאותם באותם מצבי הימנעות-מפעולה אשר העולם כבר היה עד להם בשנים (ובחודשים) שמאחורינו — ואין לנבא מראש את גילוייהם המדויקים גם לימים-הבאים. משנתו וטענותיו של הצבא (דהיינו, של כוחות היבשה) בויכוח הנמרץ, המתנהל בארה"ב הן בקרב השירותים-המוזויגים והן בזירה הציבורית, מושתתים, לעומת זאת, על הצורך בקיום „סולם תוים“, מלא ומדורג של אמצעי-תגובה-ופגיעה, אשר הן מידות הפגיעה שלהם, והן רוחק טוחיחס, שונים ומדורגים הגם, „מן הקל אל הכבד“, הכל לפי המצב הנתון, צני ההכרח הצבאי, וסייגי הפננה המדינית. גישתו זו של חיל-הצבא האמריקאי — אשר דומה כי מכולם השכיל, במעגל-מאמרים זה שב„בירורים ודעות“, לבטא עיקר-תפישה זה איש-„אורח“ דוקא, המדען ד"ר תורנתון-פיג' — מצאה ומוצאת את בטויה הקונקרטי בדרישה להמשך-קיומו של כוח-צבאי זה ככוח המסוגל לא רק לשמש „שוטרי-קרקע“

בירורים ודעות
בענין
הבחיהלוחם של מחר
יסודו ודמותו

ב

הבאים בעקבות המחץ האווירי-המימני האדיר, אלא לבצע פעולות-מלחמה שונות ומדורגות, בזירות בנות גדול שונה, ובחבלי-עולם שונים. תביעות אלו מחייבות מן-הסתם, הן מערך חימוש מגוון וגמיש, כולל הנשק הרקיטי המונחה על ממדיו וסיגוליו השונים ביותר — והן יכולת לתנועה מהירה למרחקים, של עוצבות שלמות, אם כי, אולי, לא-דוקא גדולות-ביותר.

מסוג-התביעות השני הזה מתמשך, כמאליו, קשר-המחשבה אל מצב-הדברים לגבי יכולת (או העדר-היכולת) להפעלת עוצבות צבא אמריקאיות בזירות מרוחקות, כפי

שתואר ונותח בראש וראשונה ע"י הגנרל גב"ן, בבירורים הנוקבים שהתנהלו בכתלי ועדות קונגרס אמריקאיות זמן קצר בלבד לפני משבר-נובמבר 1956 — ואשר יתכן כי אף נתן את אותותיו לא-מעט בשבועות המשבר ובחדשים שלאחרי (ראה „מערכות“, חוב' ק"ג, עמ' 106—101).

הגשמתן החלקית של תביעות כאלו מסתמנת עתה עם התמורה שהתחוללה במבנה של לפחות דיביזית צנחנים אחת בצבא ארה"ב (ראה „מבנה מחדש לדיביזיה-מוטסת בארה"ב“, „מערכות“, חוב' ק"ד עמ' 66—64).

אין ספק כי עוד נתקל לא-פעם, במישור הצבאי ובזירה המדינית כאחד, בגילוייהן של תמורות אלו המתרחשות עתה בצבא ארה"ב — ותהיינה תוצאותיו המדויקות של הויכוח הגדול, שהוצג בשני מעגליהם של „בירורים ודעות“, כאשר תהיינה.